

Zbiór Orzeczeń

Sprawa T-8/16

(publikacja fragmentów)

Toshiba Samsung Storage Technology Corp.
i
Toshiba Samsung Storage Technology Korea Corp.
przeciwko
Komisji Europejskiej

Wyrok Sądu (piąta izba) z dnia 12 lipca 2019 r.

Konkurencja – Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki – Rynek napędów optycznych – Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 101 TFUE i art. 53 porozumienia EOG – Porozumienia o znamionach zmowy dotyczące przetargów organizowanych przez dwóch producentów komputerów – Naruszenie istotnych wymogów proceduralnych i prawa do obrony – Kompetencje Komisji – Geograficzny zasięg naruszenia – Jednolite i ciągłe naruszenie – Zasada dobrej administracji – Wytyczne z 2006 r. w sprawie metody ustalania grzywien

1. *Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki – Porozumienia i uzgodnione praktyki stanowiące jednolite naruszenie – Pojęcie – Kryteria – Ogół zachowań różnych podmiotów zmierzających do realizacji tego samego antykonkurencyjnego celu gospodarczego (art. 101 ust. 1 TFUE)*

(zob. pkt 56–58)

2. *Akty instytucji – Uzasadnienie – Obowiązek – Zakres – Decyzja w przedmiocie zastosowania reguł konkurencji – Decyzja Komisji stwierdzająca naruszenie i nakładająca grzywnę (art. 101 ust. 1, art. 296 akapit drugi TFUE)*

(zob. pkt 81)

3. *Konkurencja – Postępowanie administracyjne – Pismo w sprawie przedstawienia zarzutów – Charakter tymczasowy – Konieczna treść – Poszanowanie prawa do obrony (rozporządzenie Rady nr 1/2003, art. 27 ust. 1)*

(zob. pkt 157–160)

4. *Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki – Zakaz – Naruszenia – Porozumienia i uzgodnione praktyki stanowiące jednolite naruszenie – Przepisanie przedsiębiorstwu odpowiedzialności za całość naruszenia – Przesłanki – Mające znamiona naruszenia praktyki i działania wpisujące się w całościowy plan – Ocena – Kryteria – Wspólny cel realizowany przez wszystkich uczestników – Konieczność istnienia związku komplementarności pomiędzy zarzucanymi praktykami – Brak*
(art. 101 ust. 1 TFUE)

(zob. pkt 205, 230)

Streszczenie

W wyroku Toshiba Samsung Storage Technology i Toshiba Samsung Storage Technology Korea/Komisja (T-8/16), ogłoszonym w dniu 12 lipca 2019 r., Sąd oddalił skargę spółki Toshiba Samsung Storage Technology Corp. i jej spółki zależnej Toshiba Samsung Storage Technology Korea Corp. (zwanymi dalej „skarżącymi”) zmierzającą w pierwszej kolejności do stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2015) 7135 final z dnia 21 października 2015 r.¹, a posiłkowo do obniżenia wysokości grzywny, która została na nie nałożona w tej decyzji ze względu na naruszenie reguł konkurencji w sektorze produkcji i dostaw napędów optycznych (z ang. „optical disc drive”, zwanych dalej „ODD”).

Po przeprowadzeniu wszczętego w reakcji na złożone doniesienie dochodzenia administracyjnego Komisja uznała, że trzynastcie spółek uczestniczyło w kartelu na rynku ODD. Zgodnie z treścią zaskarżonej decyzji Komisja wykazała, że co najmniej od dnia 23 czerwca 2004 r. do dnia 25 listopada 2008 r. uczestnicy tego zabronionego kartelu koordynowali swe działania związane z przetargami organizowanymi przez producentów komputerów Dell i Hewlett Packard. Według Komisji spółki uczestniczące w kartelu, poprzez sieć równoległych kontaktów dwustronnych, dążyły do tego, aby ceny produktów ODD utrzymywały się na poziomie wyższym niż ten, który osiągnęłyby w braku owych dwustronnych kontaktów. Komisja nałożyła zatem na skarżące grzywnę w wysokości 41 304 000 EUR za naruszenie art. 101 TFUE i art. 53 porozumienia EOG.

Na poparcie skargi skarżące podniosły szereg zarzutów dotyczących w szczególności naruszenia istotnych wymogów proceduralnych i prawa do obrony, a także błędów w ustaleniach faktycznych i naruszeń prawa w związku z ustaleniem zasięgu geograficznego naruszenia oraz stwierdzeniem jednolitego i ciągłego naruszenia.

Co się tyczy pojęcia jednolitego i ciągłego naruszenia, Sąd przypomniał, że zakłada ono istnienie zbioru zachowań podejmowanych przez różne podmioty dążące do realizacji tego samego antykonkurencyjnego celu gospodarczego. Z samego pojęcia naruszenia jednolitego i ciągłego wynika zatem, że naruszenie takie obejmuje „zbiór zachowań lub naruszeń”. Skarżące nie mogły zatem twierdzić, że w zaskarżonej decyzji Komisja zawarła dodatkową kwalifikację prawną, przyjmując, oprócz stwierdzenia zidentyfikowanego w piśmie w sprawie przedstawienia zarzutów jednolitego i ciągłego naruszenia, że było ono złożone z szeregu „odrębnych naruszeń”, zważywszy, że to właśnie te różne zachowania antykonkurencyjne składały się na jednolite naruszenie.

Ponadto Sąd uznał, że okoliczność, iż niektóre cechy kartelu zmieniły się wraz z upływem czasu, w szczególności poprzez przystąpienie nowych uczestników, zmniejszenie ich liczby czy

¹ Decyzja Komisji C(2015) 7135 final z dnia 21 października 2015 r. dotycząca postępowania na podstawie art. 101 TFUE i art. 53 porozumienia EOG (sprawa AT.39639 – Napędy optyczne).

rozszerzenie kartelu poprzez objęcie nim również spółki Hewlett Packard, nie może przeszkodzić Komisji w zakwalifikowaniu tego kartelu jako jednolitego i ciągłego naruszenia, ponieważ cel kartelu pozostał niezmienny.